

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobce: **R. K.**
bytem O. 24, O.
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Machem
sídlem Dr. Skaláka 10, Přerov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017, č. j. KUOK 69850/2017, ve věci
bodového hodnocení řidičů,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 7. 2017, č. j. KUOK 69850/2017, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 4. 2017, č. j. MMPř/053712/2017/DS/NO, jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

správní orgán I. stupně podle ustanovení § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce, jakožto řidiče, ze dne 10. 8. 2016 proti záznamu sedmi bodů provedenému ke dni 14. 7. 2016 a tento záznam potvrdil.

2. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a požaduje zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné a namítá, že:

- a) žalovaný se, stejně jako správní orgán I. stupně, nevypořádal s žalobcovými námitkami týkajícími se právního posouzení věci. Žalobce žalovanému konkrétně vytýká, že potvrdil jako věcně i právně správné rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 4. 2017, které však opětovně (rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo v téže věci žalovaným pro nepřezkoumatelnost opakovaně zrušeno) neobsahuje přesvědčivé vysvětlení, z jakého důvodu by mělo být za porušení zákazu předjíždění spočívajícího v nerespektování vodorovné dopravní značky „B 21 – zákaz předjíždění“ uloženo sedm bodů, když se jedná o místní úpravu provedenou dopravními značkami, která však není úpravou obecnou (zákonem stanovenou)

a tedy ji nelze body postihnout;

- b) žalovaný i správní orgán I. stupně nesprávně právně posoudili žalobcem spáchaný přestupek. Žalobce po celé správní řízení shodně jako v žalobě namítá, že body lze udělit pouze za přestupky vymezené v příloze zákona o silničním provozu. Sedmi body lze sankcionovat mj. „*předjíždění vozidla v případech, ve kterých je to zákonem zakázáno*“. Dle žalobce platí pro zákaz předjíždění ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu buď obecná, místní, nebo přechodná úprava. Dle § 61 zákona o silničním provozu je zákonnou úpravou nutno rozumět pouze úpravu dle § 17 citovaného zákona a výhradně za její porušení lze řidiči uložit sedm bodů. S odkazem na pojmenování přílohy zákona o silničním provozu („*Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání*“) žalobce dovozuje, že body je sankcionováno jen porušení vybraných povinností, pod které však nelze žalobcem porušený zákaz předjíždění stanovený dopravním značením (tj. místní úpravou) podřadit, neboť nedošlo k předjíždění v místě, kde je to zakázáno přímo zákonem. Svůj závěr žalobce doplňuje také komparací s vymezením protiprávního jednání sankcionovaného body spočívajícího v „*překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 40 km.h-1 a více v obci nebo o 50 km.h-1 a více mimo obec*“. Zde zákon (na rozdíl od řešené problematiky předjíždění) výslovně uvádí nejen porušení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem, ale také dopravní značkou. Z uvedeného je dle názoru žalobce zřejmé, že zákonodárce při stanovení bodových sankcí za přestupky v dopravě rozlišuje mezi porušením obecné, místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Žalobce tedy žalovanému vytýká, že potvrdil jako právně správné rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 4. 2017, které potvrdilo záznam sedmi bodů za přestupek, za který však takovouto sankci uložit nelze.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitkám žalobce souhrnně uvádí, že správní orgán I. stupně napotřetí již respektoval závazný právní názor žalovaného, jakožto odvolacího správního orgánu, a rozhodnutím ze dne 26. 4. 2017 své závěry zcela dostatečně a přiléhavě odůvodnil. Žalovaný pak v rámci odvolacího řízení shledal citované

prvostupňové rozhodnutí zákonným a správným. Jelikož jsou námitky uplatněné v žalobě totožné s námitkami vznesenými v řízení před správními orgány, žalovaný plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je jednoznačně vysvětleno, že i nerespektování dopravní značky zakazující předjíždění je porušením zákona o silničním provozu, neboť § 4 písm. c) zákona o silničním provozu ukládá účastníkovi provozu na pozemních komunikacích povinnost řídit se dopravními značkami a tedy na něj dopadá sankce 7 bodů. Tomuto odpovídá také dikce přílohy zákona o silničním provozu v rozsahu položky „*překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 40 km.h-1 a více v obci nebo o 50 km.h-1 a více mimo obec*“, která porušení místní úpravy považuje za stejně závažné, jako porušení úpravy obecné.

4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu Klatovy ze dne 26. 4. 2016, č. j. OD/4353/16/Pr, ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 12. 7. 2016, č. j. DSH/7300/16, obě pravomocná od 14. 7. 2016, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, jehož skutková podstata byla naplněna formou vědomého nedbalostního jednání porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 19. 8. 2015 kolem 8:10 hodin po silnici č. I/22 ve směru jízdy od obce Horažďovice na obec Klatovy, řídil jízdní soupravu složenou z nákladního automobilu tovární značky RENAULT MAGNUM 17G, státní poznávací značky X, a návěsu tovární značky KÖGEL SNCO 24P, státní poznávací značky X, a v úseku klesání před obcí Bystré nerespektoval vodorovnou dopravní značku „V 1b – dvojitá podélná čára souvislá“ a svislou dopravní značku „B 21 – zákaz předjíždění“, a cca u můstku v polovině kopce zvaného „Bukovák“ zleva předjel blíže nespecifikovaný nákladní automobil s německými registračními značkami. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců.
5. Dne 4. 8. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení Magistrátu města Přerova ze dne 2. 8. 2016, č. j. MMPr/098786/2016/DS/NO, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Proti provedenému záznamu bodů podal žalobce námitky, jimiž sporoval, že by porušení místní úpravy zákazu předjíždění bylo pro účely bodové sankce předjížděním vozidla v případě, kdy je to zákonem zakázáno, a tedy takové protiprávní jednání nelze body sankcionovat. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 6. 9. 2016, č. j. MMPr/110684/2016/DS/NO, námitky žalobce zamítl a provedený záznam sedmi bodů potvrdil. K odvolání žalobce bylo citované prvostupňové rozhodnutí zrušeno pro nepřezkoumatelnost, neboť v rozhodnutí nebyly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, jimiž se správní orgán I. stupně při hodnocení důkazů řídil, ani úvahy o tom, jak se správní orgán vypořádal s námitkami žalobce. Po vrácení věci Magistrát města Přerova rozhodnutím ze dne 23. 1. 2017, č. j. MMPr/002290/2017/DS/NO, námitky žalobce opětovně zamítl a provedený záznam sedmi bodů potvrdil. Prvostupňové správní rozhodnutí ze dne 23. 1. 2017 bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 3. 2017, KUOK 32854/2017, s odůvodněním, že správní orgán I. stupně se i přes závazný právní názor žalovaného dostatečně konkrétně nevypořádal s námitkami žalobce, zejména pak není zřejmé, na základě jakých podkladů a jakých hodnotících úvah dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že předjíždění vozidla v případech, kdy je to zakázáno místní úpravou, je jednáním hodnoceným sedmi body.

6. Rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 26. 4. 2017, č. j. MMPř/053712/2017/DS/NO, byly námitky žalobce zamítnuty a provedený záznam sedmi bodů byl potvrzen. Rozhodnutí bylo odůvodněno zejména tím, že dle § 61 zákon o silničním provozu může být zákaz předjíždění vyjádřen i místní úpravou, kterou lze provést dopravními značkami. Dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je každý účastník provozu povinen řídit se dopravními značkami. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu zakázáno. Citované ustanovení je pak dle správního orgánu I. stupně nutno považovat za odkaz na zákon o silničním provozu jako celek. Přestupku spočívajícího v zákazu předjíždění se pak kromě případů uvedených v § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu dopustí i osoba nerespektující dopravní značení. Správní orgán I. stupně tedy dospěl k závěru, že pokud žalobce předjížděl jiné vozidlo v rozporu se zákonem o silničním provozu, je bez významu, zda porušil zákaz stanovený § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu nebo zákaz stanovený dopravní značkou. Žalobce v řešeném případě porušil zákonnou povinnost řídit se dopravními značkami stanovenou v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce řádně a včas odvolání, v němž uplatnil mj. shodné námitky jako v podané žalobě týkající se nedostatečného vypořádání se s procesní obranou žalobce a nesprávného právního posouzení přestupku spáchaného žalobcem pro účely ne/udělení sankce sedmi bodů. O tomto odvolání rozhodl žalovaný tak, že rozhodnutím ze dne 12. 7. 2017, č. j. KUOK 69850/2017, odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, když shledal námitky žalobce nedůvodnými a napadené rozhodnutí zákonným a přezkoumatelným. V odůvodnění rozhodnutí pak žalovaný mj. prezentoval právní názor, dle kterého žalobce spáchal dopravní přestupek tím, že nerespektoval dopravní značení, což však neznamená, že by jeho jednáním nebyl porušen zákaz předjíždění daný zákonem. Žalobce, jakožto řidič, byl dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu povinen řídit se mj. dopravními značkami. Porušení zákazu předjíždění stanoveného dopravní značkou je tedy zároveň porušením samotného zákona a náleží za něj sankce ve výši sedmi bodů. Pouze tento výklad, který byl také dostatečně vyjádřen v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 4. 2017, vede k naplnění smyslu zákona o silničním provozu, což podporují také závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 1 As 27/2009-76. Dikci přílohy zákona o silničním provozu v rozsahu položky *„překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 40 km.h-1 a více v obci nebo o 50 km.h-1 a více mimo obec“* žalovaný považuje pouze za zdůraznění případů nerespektování dopravního značení.
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.).

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí

10. Podle ustanovení § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
11. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, zda a jak se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil účastník řízení, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
12. Žalovaný zmíněným nárokům na přezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí dostal, neboť ve svém rozhodnutí podrobně vysvětluje, proč obrana žalobce nemůže obstát. Žalovaný dostatečným způsobem popsal okolnosti, za nichž byla žalobci uložena sankce ve formě sedmi bodů (zejména odstavec 3 a 4 na straně 2 napadeného rozhodnutí), a na takto zjištěné okolnosti přiléhavě aplikoval pojmové znaky porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích předjížděním vozidla v případech, ve kterých je to zákonem zakázáno (k právnímu hodnocení věci viz níže).
13. Vytýká-li žalobce napadenému rozhodnutí, že neobsahuje důvody rozhodnutí, konkrétně že absentuje vypořádání s námitkami žalobce, nelze se s touto žalobní námitkou ztotožnit. Hodnocení provedené žalovaným je konkrétní a dostatečné. Žalovaný ve svém rozhodnutí popsal, z jakých skutkových i právních okolností vyplývá, že žalobcovo protiprávní jednání je nikoli pouze porušením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, ale zároveň se jedná o porušení zákona (viz odstavec 5 napadeného rozhodnutí: „[...] skutečnost, že řidič se přestupku dopustil nerespektováním dopravních značek zakazujících předjíždění, neznamená, že by nešlo o porušení zákazu předjíždění daného zákonem, neboť zákon o silničním provozu v § 4 písm. c) stanoví účastníku provozu na pozemních komunikacích povinnost řídit se mimo jiné i dopravními značkami. [...] V případech zákazu předjíždění stanovených dopravními značkami je zjevné, že daná místa na pozemních komunikacích jsou natolik nebezpečná, že je nezbytné zakázat předjíždění i na nich [...] a porušení takového zákazu je stejně závažné jako porušení obecné úpravy zákazu předjíždění, a tudíž není důvod, aby se bodové hodnocení nevztahovalo i na tyto případy.“). Rozhodnutí žalovaného tak obsahuje konkrétní a přezkoumatelný závěr o tom, že byly naplněny pojmové znaky přestupku, za který je ukládána sankce ve výši sedmi bodů.

Nesprávné právní posouzení spáchaného přestupku pro účely sankcionování body

14. Podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu ve znění účinném ke dni 19. 8. 2015 (tj. ke dni kdy žalobce spáchal přestupek, jehož spácháním byl pravomocně uznán vinným a v důsledku čehož bylo žalobci uloženo rozporovaných sedm bodů) při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
15. Podle ustanovení § 61 odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni 19. 8. 2015, je obecná úprava provozu na pozemních komunikacích stanovena tímto zákonem.

Podle odstavce 2 citovaného ustanovení místní úprava provozu na pozemních komunikacích je úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravními značkami, světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály nebo dopravními zařízeními.

16. Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni 19. 8. 2015, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.
17. Podle přílohy zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni 19. 8. 2015, je za porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích spočívající v předjíždění vozidla v případech, ve kterých je to zákonem zakázáno, ukládáno sedm bodů.
18. Podle názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného např. v rozsudku ze dne 28. 5. 2009, č. j. 1 As 27/2009-76, „[...] krajský soud proto pochybil, pokud při posuzování správnosti a zákonnosti rozhodnutí žalovaného rozlišoval různé formy zákazu předjíždění, ačkoli přestupkový zákon v § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 odkazuje na zákaz předjíždění stanovený zákonem o silničním provozu obecně. Pokud tedy řidič předjíždí jiné vozidlo v rozporu se zákonem o silničním provozu, bude bez ohledu na to, zda zákaz předjíždění vyplývá přímo ze zákona (§ 17 odst. 5) nebo z dopravní značky, jeho jednání postižitelné podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 přestupkového zákona.“. Na tomto místě je nutno poznamenat, že citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je i přes změnu právní úpravy přílehlavé, neboť definuje zákonem užívané slovní spojení „zákaz předjíždění stanovený zákonem o silničním provozu“, které je ve shodném smyslu užíváno i právní úpravou účinnou v době spáchání přestupku žalovaným, tj. ke dni 19. 8. 2015, konkrétně přílohou zákona o silničním provozu v položce týkající se předjíždění sankcionovaného sedmi body.
19. Účastníku provozu na pozemních komunikacích je v ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu uložena obecná povinnost řídit se dopravními značkami. Tato povinnost je odrazem reálných situací při silničním provozu, neboť nad rámec zákazů předjíždění vymezených v ustanovení § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu umožňuje korigovat provoz dopravním značením tam, kde je to s ohledem na nebezpečný charakter úseku pozemní komunikace nezbytné.
20. Zákon o silničním provozu v předmětné části přílohy odkazuje na zákaz předjíždění stanovený zákonem o silničním provozu. Zákonem je v tomto případě nutno rozumět zákon o silničním provozu jako celek, nikoli pouze jeho některá dílčí ustanovení. Pokud tedy řidič předjíždí jiné vozidlo v rozporu se zákonem o silničním provozu, bude bez ohledu na to, zda zákaz předjíždění vyplývá přímo z ustanovení § 17 odst. 5 citovaného zákona nebo z dopravní značky, jeho jednání možno sankcionovat sedmi body.
21. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani dikce přílohy zákona o silničním provozu v položce „překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 40 km.h-1 a více v obci nebo o 50 km.h-1 a více mimo obec“. Skutečnost, že zákonodárce v tomto případě vedle sebe výslovně uvádí porušení povinnosti stanovené zákonem a stanovené dopravní značkou, nelze vykládat jako zavedení dvou typů povinností – zákonné a „jiné“. Limity a omezení stanovená dopravní značkou jsou pouze upřesněním obecně stanovených zákonných povinností a lze se tedy ztotožnit se závěry žalovaného, že výslovný odkaz na porušení povinnosti stanovené dopravní značkou je zdůrazněním

případů nerespektování dopravního značení (viz odstavec 5 strana 2 napadeného rozhodnutí; shodně pak bod 20 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu). Jazykový výklad jednotlivých položek přílohy zákona o silničním provozu tak, jak je prezentován žalobcem, tedy neobstojí.

22. Pro úplnost lze doplnit, že žalobcem prezentovaný výklad by vedl k absurdním důsledkům. *„Přísněji by totiž postihoval ty případy, v nichž měl řidič prostor pro subjektivní hodnocení (např. zda měl ve smyslu § 17 odst. 5 dostatečný rozhled či zda se mohl bezpečně zařadit před předjížděné vozidlo, event. zda předjížděním ohroží nebo omezí protijedoucí řidiče), než takové případy, u nichž místní úprava provozu na pozemních komunikacích dopravními značkami objektivně a zcela jednoznačně předjíždění zakazuje [...] (shodně viz bod 21 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu).*
23. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. srpna 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu